

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיום וחזרה ◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < story-מעשה O key-מקרא:	statement-מימרא ■ challenge-קושיש ׀ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה *
---	--

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה של פסקה קודמת story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

חגיגה-אין דורשין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא קשיא: כאן - ביום טוב שחל להיות אחר השבת, כאן - ביום טוב שחל להיות בשבת.										!	◇	ית.
נוטלין לידים לחולין ולמעשר ולתרומה.											■	יח: מ
ולקודש - מטבילין.											■	יח:
ולחטאת, אם נטמא ידיו - נטמא גופו.											■	יח:
טבל לחולין - הוחזק לחולין, אסור למעשר.											■	יח:
טבל למעשר - הוחזק למעשר, אסור לתרומה.											■	יח:
טבל לתרומה - הוחזק לתרומה, אסור לקודש.											■	יח:
טבל לקודש - הוחזק לקודש, אסור לחטאת.											■	יח:
טבל לחמור - מותר לקל, טבל ולא הוחזק - כאילו לא טבל.											■	יח:
בגדי עם הארץ מדרס לפרושין, בגדי פרושין מדרס לאוכלי תרומה, בגדי אוכלי תרומה מדרס לקודש, בגדי קודש מדרס לחטאת.											■	יח:
יוסף בן יועזר היה חסיד שבכהונה, והיתה מטפחתו מדרס לקודש.											■	יח:
יוחנן בן גודגדא היה אוכל על טהרת הקודש כל ימיו והיתה מטפחתו מדרס לחטאת.											■	יח:
חולין ומעשר מי בעו נטילת ידים?										ז	■	יח: א
התרומה והביכורים - חייבין עליהן מיתה, וחומש, ואסור לזרים, והן נכסי כהן, ועולין באחד ומאה, וטעונין נטילת ידים, והערב שמש, הרי אלו בתרומה וביכורים - מה שאין כן במעשר, וכל שכן בחולין.	ורמינא:									ז	◇	יח:
קשיא מעשר אמעשר, קשיא חולין אחולין										ז	■	יח:
בשלמא מעשר אמעשר לא קשיא: הא - רבי מאיר, והא - רבנן.										!	◇	יח:
כל הטעון ביאת מים מדברי סופרים מטמא את הקודש, ופוסל את התרומה, ומותר לחולין ולמעשר, דברי רבי מאיר.	דתנן: [רבי מאיר]									! ■	◇	יח:
וחכמים אוסרים במעשר.	[חכמים]									! ■	◇	יח:
אלא חולין אחולין קשיא										ז	◇	יח:
לא קשיא כאן - באכילה. כאן - בנגיעה.										!	◇	יח:
עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי מאיר אלא באכילה דמעשר, אבל בנגיעה דמעשר ובאכילה דחולין - לא פליגי.	מתקיף לה רב שימי בר אשי:									ז		יח:
אלא: אידי ואידי באכילה, ולא קשיא: כאן - באכילה דנהמא, כאן - באכילה דפירי.										!	◇	יח:
כל הנוטל ידיו לפירות - הרי זה מגסי הרוח.	דאמר רב נחמן:									! ■	◇	יח:
הנוטל ידיו, נתכוון - ידיו טהורות, לא נתכוון - ידיו טמאות. וכן המטביל ידיו, נתכוון - ידיו טהורות, לא נתכוון - ידיו טמאות.	תנו רבנן:										■	יח:
בין נתכוון בין לא נתכוון - ידיו טהורות	והתניא:									ז	◇	יח:
לא קשיא כאן - לחולין, כאן - למעשר.	רב נחמן:									!	◇	יח: